

Det skyldes, at midlet Perimor, der angives at være selektivt og derfor mere skånsomt over for andre insekter end bladlus, indeholder visse aktivtstoffer, hvis miljømæssige egenskaber ikke er entydige.

Generelt er det sådan, at et enkelt pesticids miljøbelastning kan være meget forskellig, alt afhængig af om man måler det i forhold til grundvand, dyr eller sundhed. Det er netop det, der er det overordnede problem ved en pesticidafgift baseret på produkternes miljøbelastning.

Herudover har det hidtil også vist sig vanskeligt at udarbejde en entydig rangorden for pesticidernes belastning af enkeltområder som eksempelvis grundvandet. Det er derfor utrolig svært at basere en afgift på de enkelte pesticiders egenskaber i forhold til belastning af miljøet og sundheden.

At det er svært, er dog ikke ensbetydende med, at regeringen ikke vil forsøge. Regeringen vil støtte en omlægning af pesticidafgiften, hvis en sådan omlægning er mulig i praksis.

Bichel-udvalget anså behandlingshyppigheden for at være den bedste indikator for miljøbelastning ved brug af bekæmpelsesmidler i landbruget. Som det jo også fremgik af debatten under førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 66, anbefalede Bichel-udvalget, at muligheden for at ændre pesticidafgiften fra en værdiafgift til en afgift på behandlingshyppighed skulle undersøges. Derfor er der nedsat en bredt sammensat arbejdsgruppe under Skatteministeriet, og bl.a. deltager Miljø- og Energiministeriet, Fødevareministeriet, Dansk Plantenævn og Landbrugsrådet.

Princippet i en afgift på behandlingshyppighed er, at afgiften pr. behandling pr. ha er ens, uanset hvilket middel der anvendes. Det er dog ikke muligt at lægge en afgift direkte på behandlingshyppigheden, da behandlingshyppigheden er et statisk begreb, der opgøres, når året er gået.

Begrebet beskriver det gennemsnitlige antal gange årligt, det er muligt at behandle det samlede dyrkede landbrugsareal med den mængde bekæmpelsesmidler, der er solgt og anvendt i normale doser.

Resultatet af gruppens arbejde vil fremgå af en rapport, som endnu ikke er færdig, men jeg håber at se et færdigt eksemplar i løbet af kort tid.

Jeg har ikke på nuværende tidspunkt kendskab til det nærmere indhold i rapporten, men jeg ved, at den vil skitsere flere modeller for en

omlægning af afgiften. Rapporten vil også beskrive fordele og ulemper ved de respektive modeller.

Jeg har dog fået oplyst, at arbejdet viser, at en afgift pr. standarddosis er en tilnærmelse til en afgift på behandlingshyppighed. Jeg har endvidere fået oplyst, at man ved at hæve satserne på insektmidler og vækstreguleringsmidler i den gældende værdiafgift kan opnå, at virkningen af værdiafgiften tilnærmer virkningen af en afgift pr. standarddosis.

Man må dog gøre sig klart, at hvis det besluttes at omlægge pesticidafgiften til en egentlig afgift pr. standarddosis, vil der ikke blive tale om en enkel afgiftslov, snarere tværtimod. Det skyldes, at der skal fastsættes afgiftssatser for hver enkelt stof, der er angivet en standarddosering for, men der skal også fastsættes satser for alle de stoffer, der ikke har en sådan standarddosering, og administrationen for myndighederne i forbindelse med afgiften vil blive mere omfattende og kompliceret end den eksisterende værdiafgiftslov og dermed også mere omkostningskrævende. Dette skal naturligvis sammenholdes med de miljømæssige forbedringer, en omlægning af afgiften vil medføre.

Provenuet fra afgiften tilbageføres til landbruget. Omlægningen skal give et afgiftsgrundlag med bedre miljøeffekt, hvorfor sigtet er provenuneutralitet. Det betyder, at der vil ske en forskydning af afgiftsbelastningen mellem de forskellige midler; nogle vil få en lettelse, mens andre får en betydelig stigning.

Jeg vil foreslå, at vi ikke træffer beslutning om at ændre pesticidafgiften, før vi har haft lejlighed til at gennemlæse rapporten med arbejdsgruppens resultater. På den baggrund vil vi være bedre informeret om mulighederne for en omlægning og kan på et sagligt grundlag drøfte en eventuel omlægning af pesticidafgiften.

Niels Bloch Jespersen (S):

Det er socialdemokratisk politik at arbejde for at få nedbragt forbruget af pesticider og andre sprøjtegifte mest muligt. Anvendelse af pesticider medfører en række uønskede effekter på miljøet og sundheden. Der er en påvirkning af flora og fauna i vandløb, søer og småbiotoper, der udvaskes pesticider til grundvandet, og der er fortsat usikkerhed om den sundhedsmæssige effekt.

Da den nuværende regering kom til, var et af hovedmålene på miljøområdet at få saneret den omfattende række af pesticider, der var i brug.